

В изпълнение на Програмата на новото отечественофронтовско правителство в областта на образователната система, още през учебната 1944-1945 г., по инициатива на профдружеството на работниците от просветата в Сливен, се откриват вечерни гимназиални и прогимназиални курсове, като по-голямата част от записалите се в тях са работници, занаятчии и нисши чиновници. По това време в Сливен се открива и вечерна гимназия, което дава възможност на голяма част от работниците с основно образование да продължат обучението си.

Известна е изключителната роля на "четвъртата власт" в цялостния живот на едно общество. Непосредствено след 9 септември 1944 г. в Сливен продължават да излизат два вестника - "Правда" и "Изток" за кратко време по обясними причини. През м. октомври 1944 г. е отпечатан първият брой на Бюлетин на народната милиция, а малко по-късно и Бюлетин на околийския комитет на Отечественния фронт. От 5 януари 1945 г. сливенци могат вече да купуват новия вестник "Сливенско дело", който излиза и до днес и няма да е пресилено да се каже, че е емблематичен за града по продължителността на съществуването си, независимо от конюнктурните нюанси.

През май 1945 г., по препоръка на БРП/к/, е възстановена Камарата на народната култура, която провежда линията на комунистическата партия за обединяване на интелегенцията и насочването ѝ към марксизма. Това е времето, когато се подновяват оперното и театралното дело, възстановяват се музеи, библиотеки, създават се нови симфонични оркестри и т.н.

Голямо събитие за сливенската общественост е откриването на Общинския народен театър на 14 октомври 1945 г. За директор е назначен Никола Попов, а актьорският състав е представен от школувани професионални артисти - Катя Попова, Христо Калинов, Любен Попов, Георги Костичков и др.⁴⁶ С малки изключения, репертоарът е съставен предимно от пиеси от български и съветски автори, като това се превръща в трайна тенденция, тъй като основната задача на театъра отечественофронтовската власт вижда в един по-късен етап в "превъзпитанието на зрителите в социалистически дух".

Голяма част от културния живот в Сливен по традиция е съсредоточена в деветте градски читалища и най-вече в т.нар. "централно" читалище "Зора". В статута и дейността им настъпват съществени изменения, които променят ролята и същността им на истински културни средища. Новият режим се стреми да превърне читалищата в "действени органи на отечественофронтовската власт" и обръ-